

"De boer verdient beter"

nieuws

De waardering voor het werk van landbouwers is sinds de uitbraak van de coronacrisis gestegen. En dat schouderklopje doet deugd. Maar tegelijk brengt dat geen brood op de plank. Bram Van Hecke en Sam Magnus, voorzitter en ondervoorzitter van Groene Kring, kropen in hun pen en breken een lans voor betere prijzen, producten van eigen bodem en solidariteit in de volledige keten.

© 16 APRIL 2020 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:54

De waardering voor het werk van landbouwers is sinds de uitbraak van de coronacrisis gestegen. En dat schouderklopje doet deugd. Maar tegelijk brengt dat geen brood op de plank. Bram Van Hecke en Sam Magnus, voorzitter en ondervoorzitter van Groene Kring, kropen in hun pen en breken een lans voor betere prijzen, producten van eigen bodem en solidariteit in de volledige keten.

Het coronavirus slaat in als een bom. Het land ligt plat en iedereen blijft in zijn kot. Bijna iedereen toch. Sommige beroepen zijn essentieel voor ons land. De coronacrisis te lijf gaan zonder de zorgsector zou onmogelijk zijn. Maar ook de landbouw- en voedingssector is van levensbelang. We willen namelijk allemaal lekker en gezond blijven eten, coronacrisis of niet. Voeding kan er echter alleen maar zijn als wij het produceren op onze velden en in onze stallen. Wij land- en tuinbouwers zijn van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de weer om melk, vlees, groenten, fruit, aardappelen, bloemen en planten te produceren.

De waardering voor de landbouwers is de laatste weken heel wat gestegen. We beseffen terug dat ons voedsel niet in de supermarkt groeit, en dat landbouwers niet de vervuilers zijn, waarvoor ze soms gesleten worden. De verkoop op de boerderij stijgt door het dak. De aardappel-, melk- en groenteautomaten waren zelden zo snel leeg. Mensen kiezen massaal voor kwaliteit van bij ons. Veel boeren zijn trotser dan ooit. Ze voelen zich in ere hersteld door de consument. Het schouderklopje van de Vlaming doet meer dan deugd.

Maar een schouderklopje brengt geen brood op de plank. Een boer wil iets verdienen aan zijn beroep en heeft, net als vele Vlamingen, leningen af te lossen en kinderen groot te brengen. Daarvoor moeten de voedselprijzen goed zijn, maar daar wringt het schoentje. Sinds het coronavirus zijn intrede deed, staan de prijzen onder druk. Het belooft geen bemoedigende zomer te worden voor heel wat Vlaamse landbouwers: prijzen van aardappelen, bloemen, melk, en nog heel wat landbouwproducten zijn dalende. De nabije toekomst toont geen kerende trend, integendeel. Al zal u daar waarschijnlijk weinig van merken als consument.

Landbouwers en de voedingsindustrie zijn partners, en dat ben je niet enkel in goede tijden. We moeten deze crisis samen dragen.

Traditioneel is de boer de grote dupe van prijsdalingen. Hij kan immers niet op de markt inspelen door plots zijn melkkoeien af te danken, zijn serres te legen of zijn velden te oogsten wanneer hij wil. Dat terwijl alle andere actoren in de keten, van verwerker tot supermarkt hun activiteit veel sneller

kunnen aanpassen. De kosten komen dus ten volle bij de land- en tuinbouwers. Zeker jonge boeren, die net een landbouwbedrijf overnamen en investeerden in de ontwikkeling ervan, voelen de crisis hard. Jonge boeren hebben namelijk nog geen financiële buffer kunnen opbouwen. Zij zijn de toekomst van landbouw in ons land, maar worden wel het eerst en het hardst geraakt door de spelings van de markten en onvoorspelbare virussen.

Kortom: we zijn wel fier op de Vlaamse boer, maar laten hem niets verdienen. U, de consument dient daar niet de blaam voor te krijgen. We zoeken ook geen andere slachtoffers om onze pijlen op te richten. In plaats daarvan vragen we solidariteit binnen de keten. Want ja, iedereen kan zijn steentje bijdragen aan eerlijke voedselprijzen. Die solidariteit is in de praktijk zeer simpel.

Elke verwerker leeft bij de gratie van de landbouwers die primaire producten aanleveren, en dient dus ook in slechte tijden de lasten mee te dragen. Landbouwers en de voedingsindustrie zijn partners, en dat ben je niet enkel in goede tijden. We moeten deze crisis dan ook samen dragen.

Elke supermarkt is fier dat er Belgische producten in zijn rekken liggen, en zou de contracten met leveranciers niet onder druk mogen zetten. Het is immers niet enkel in communicatie naar de consument toe dat supermarkten lokale producten in de bloemetjes moeten zetten.

Ten slotte zou ook elke consument voedingsproducten van bij ons kunnen kopen en pakweg zijn avocado laten liggen voor Belgische producten. Lokale producenten verdienen meer dan ooit de steun van de bevolking.

Als de verwerkers, supermarkten en consument het echt goed voor hebben met boeren van bij ons, dan zijn deze vragen simpele evidenties. Het verleden heeft echter getoond dat in tijden van moeilijkheden de druk al te gemakkelijk wordt doorgeschoven naar wie die niet verder door kan schuiven, de boer. De boer verdient beter. De schakels in de voedingsketen, die de laatste weken net hun waardering voor landbouwers hebben uitgesproken, moeten hun woorden nu in daden omzetten.

Bram Van Hecke (24) komt van een gemengd bedrijf met melkvee en varkens in Oudenburg en voorzitter van Groene Kring, de grootste overkoepelende jongerenorganisatie in de Vlaamse land- en tuinbouwsector.

Sam Magnus (31) teelt witloof in Merchtem en is ondervoorzitter van Groene Kring.

Bron: Groene Kring

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by [Who Owns The Zebra](#)